

คู่มือการปฏิบัติงาน
การจัดการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับ
การกระทำผิดวินัย

กลุ่มกฎหมายและวินัย
กองการเจ้าหน้าที่
กรมอนามัย

คำนำ

คู่มือการปฏิบัติงานการจัดการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัย ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการจัดการเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัยของเจ้าหน้าที่กรมอนามัย ทั้งนี้การจัดการเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเพื่อให้ได้ข้อยุติ มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของผู้ร้องเรียน จำเป็นต้องมีขั้นตอน/กระบวนการ และแนวทางในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

กลุ่มกฎหมายและวินัย
กองการเจ้าหน้าที่ กรมอนามัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหา	๔
สาระสำคัญ	๔
การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น	๕
แผนผังกระบวนการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น	๗
ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	๙

การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย

กฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการของการดำเนินการตามนัยมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดที่มาของการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ โดย “หมวด ๑ การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำผิดวินัย” ได้กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการที่สำคัญไว้ ดังนี้

๑. การกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีพฤติการณ์กระทำผิดวินัย
๒. การจำแนกกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย
๓. การกำหนดวิธีการรายงานของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตามลำดับไปยังผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ (ผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัย เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัด / อธิบดี/ปลัดกระทรวง)

สาระสำคัญ

๑. กรณีมีการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำ ผิดวินัย ตามข้อ ๓ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ “การกล่าวหา” คือ การร้องเรียนกล่าวโทษระบุว่าข้าราชการพลเรือนสามัญมีพฤติการณ์หรือมีการกระทำ ที่เป็นความผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวหาว่ากระทำ ผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ซึ่งการกล่าวหาที่ได้ทั้งการกล่าวหาที่เป็นหนังสือ และการกล่าวหาด้วยวาจา แต่การกล่าวหาทั้งสองวิธีดังกล่าว จะเป็นการกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาในระดับใด ก็เป็นการกล่าวหาเพื่อให้ดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้

การกล่าวหาเป็นหนังสือตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง นั้น ต้องมีรายละเอียดอันได้แก่ การระบุชื่อและลงลายมือชื่อผู้กล่าวหา ระบุชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริงที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหา ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด นอกจากนี้ ยังต้องมีข้อเท็จจริง หรือพยานหลักฐานเบื้องต้นเพียงพอที่จะให้เข้าใจได้ว่าผู้นั้นมีพฤติการณ์หรือการกระทำ ผิดอย่างไร หรือเพียงพอที่จะสามารถสืบสวนเพื่อค้นหาความจริงต่อไปได้ในกรณีเรื่องที่กล่าวหาว่ากระทำ หรือละเว้นกระทำ การใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แม้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ จะมีความเห็นในภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการไปแล้ว ก็สามารถดำเนินการทางวินัยและดำเนินการสอบสวน (มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน) ได้ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามนัยมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

การกล่าวหาด้วยวาจาตามข้อ ๓ วรรคสอง นั้น ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับฟังการกล่าวหาจะต้องจัดทำ บันทึกคำกล่าวหาโดยให้มีรายละเอียดเพียงพอเช่นเดียวกับการกล่าวหาเป็นหนังสือ และให้ผู้กล่าวหาดังกล่าวลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ เพื่อให้ปรากฏหลักฐานการกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร

๒. กรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำ ผิดวินัยตามข้อ ๔ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ สาระสำคัญของข้อ ๔ นี้ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีที่มีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัยแต่ไม่ปรากฏตัวผู้กล่าวหา และรวมทั้งกรณีที่ผู้บังคับบัญชา ได้พบเห็นข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์อันเป็นที่สงสัยว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำ ผิดวินัย ซึ่งทั้งสองกรณีจะต้องปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ว่ามีข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำ ผิดวินัยหรือไม่ โดยรายละเอียดแต่ละกรณีมีดังต่อไปนี้

๒.๑ กรณีเป็นที่สงสัยตามข้อ ๔ (๑) นั้น เป็นกรณีที่มีการกล่าวหาโดยไม่ได้ระบุชื่อ หรือลงลายมือชื่อของผู้กล่าวหา แต่ระบุเพียงชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา หรือข้อเท็จจริง ที่เพียงพอให้ทราบว่าเป็นการกล่าวหาข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด โดยมีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะเข้าใจได้ว่าผู้นั้นมีพฤติการณ์หรือการ

กระทำผิดอย่างไร หรือเพียงพอที่จะสามารถสืบสวน สอบสวนเพื่อค้นหาความจริงต่อไปได้ ซึ่งการกล่าวหาในกรณีนี้ก็คือการร้องเรียนกล่าวหาโดย “บัตรสนเท่ห์” ดังนั้น บัตรสนเท่ห์ก็อาจเป็นที่มาที่ทำให้มีการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นได้ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าบัตรสนเท่ห์นั้น มีหลักฐานหรือมีกรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอน

๒.๒ กรณีเป็นที่สงสัยตามข้อ ๔ (๒) นั้น เป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ ได้ปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาเอง ทำให้เป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยและมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ โดยกรณีนี้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ดังนั้นผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจึงไม่ได้เป็นผู้กล่าวหาตามข้อ ๓ ทั้งนี้ กรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยตามข้อ ๔ (๑) และ (๒) เป็นเพียงแค่การกำหนดบางลักษณะของกรณีเป็นที่สงสัยเท่านั้น ซึ่งก็อาจมีลักษณะอื่น ๆ ได้อีก หากลักษณะนั้นเป็นกรณีที่ได้ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ว่ามีข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย และมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

๓. การรายงานของผู้บังคับบัญชาไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ตามข้อ ๒ ของกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ เมื่อความปรากฏกับผู้บังคับบัญชาว่ามีกรกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำ ผิดวินัยตามรายละเอียดข้างต้นแล้ว หากผู้บังคับบัญชาที่รับทราบเรื่องนั้นไม่ใช่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวก็มีหน้าที่ต้องรายงานตามมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง ประกอบกับข้อ ๒ โดยการรายงานต้องจัดทำเป็นหนังสือที่ระบุชื่อผู้กล่าวหา (ถ้ามี) ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัย และรายงานตามลำดับชั้นไปจนถึงผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ให้รับทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่หากผู้บังคับบัญชาที่ทราบเรื่องนั้นเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวก็ต้องรับดำเนินการตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ นี้ ต่อไปโดยเร็ว

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น

การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์และวิธีการของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่ได้รับทราบการรายงานตามข้อ ๒ หรือเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ รับทราบเรื่องกล่าวหาหรือ กรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยด้วยตนเองตามข้อ ๔ ของ “หมวด ๑ การดำเนินการเมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ามีการกระทำ ผิดวินัย” “หมวด ๒ การสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น ” ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ การดำเนินการที่สอดคล้องกับบทบัญญัติตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ กล่าวคือ

๑. ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาว่า เรื่องที่กล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยนั้น มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ ได้บังคับบัญชานั้นกระทำผิดวินัย หรือไม่ ส่วนในการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เพื่อพิจารณา ในเรื่องดังกล่าว สามารถดำเนินการได้ตามที่กำหนดในข้อ ๕ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ดังนี้

๑.๑ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ปรากฏในเบื้องต้นเพียงพอแก่การพิจารณาแล้ว ตามข้อ ๕ (๑) ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาว่ากรณีนั้นมีมูลที่ควร กล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร โดยจะไม่ทำการสืบสวนก็ได้

๑.๒ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่มีนั้น ยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาได้ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการสืบสวนตามข้อ ๕ (๒) เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม ทั้งนี้จะดำเนินการด้วยตนเอง หรือจะให้ข้าราชการพลเรือนสามัญหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น เช่น พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ดำเนินการสืบสวนแล้วรายงานมาเพื่อพิจารณาต่อไปก็ได้ อนึ่ง คำว่า “การสืบสวน” ดังกล่าวข้างต้น หมายถึง การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้นเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย หรือไม่ นอกจากนี้การสืบสวนให้ทำในทางลับ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ข้าราชการ ผู้ถูกดำเนินการหรือบุคคลภายนอก เช่น ผู้กล่าวหาหรือพยาน เป็นต้น

๒. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นกระทำความผิดวินัย กล่าวคือ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ได้พิจารณาและเห็นว่ากรณีปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่เชื่อได้ว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๖ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ ดังนี้

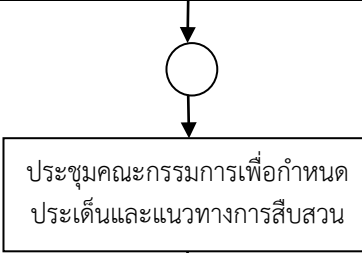
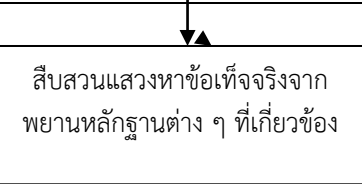
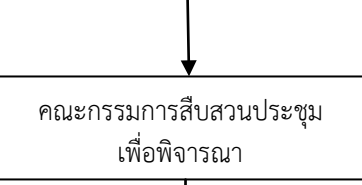
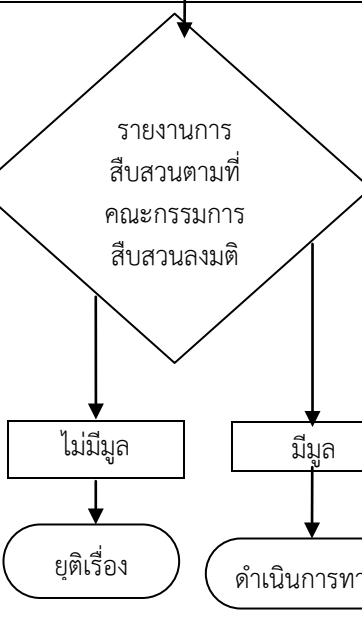
๒.๑ ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง (ตามมาตรา ๘๑ - ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑) ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตาม “หมวด ๓ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง” ต่อไป

๒.๒ ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑) ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ ตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตาม “หมวด ๔ การดำเนินการในกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง” ต่อไป

๓. ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด กระทำความผิดวินัยโดยอาจเป็นกรณี ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ของกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๖ กล่าวคือ ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะทราบได้ว่าข้าราชการผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดวินัยหรือน่าเชื่อได้ว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้ หรือการกระทำ นั้นไม่เป็นความผิดวินัย เช่นนี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ต้อง “ให้ยุติเรื่อง” ดังกล่าว อนึ่ง วิธีการตามหมวดนี้ถือว่ามีความสำคัญมาก เช่นกัน เพราะหากดำเนินการไม่ถูกต้องตามวิธีการที่บัญญัติไว้นี้ ก็อาจเป็นเหตุให้ผู้ถูกดำเนินการทางวินัยร้องทุกข์หรืออุทธรณ์ได้ เช่น กล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยและดำเนินการสอบสวนพิจารณาความผิดโดยไม่ได้สืบสวนหรือพิจารณาให้เห็นว่ากรณีมีมูลหรือไม่เสียก่อน เช่นนี้ ข้าราชการผู้นั้นก็อาจร้องทุกข์ก่อนถูกลงโทษหรืออุทธรณ์เมื่อถูกลงโทษแล้วก็ได้

แผนผังกระบวนการสืบสวนทางวินัย

<p>๗.</p>	<p>ประชุมคณะกรรมการสืบสวนเพื่อกำหนดประเด็นและวางแนวทางการสืบสวน</p>	 <p>ประชุมคณะกรรมการเพื่อกำหนด ประเด็นและแนวทางการสืบสวน</p>	<p>ภายใน ๗ วัน นับถัดจากวันที่แจ้งคำสั่งให้ คณะกรรมการทราบ</p>	<p>นิติกรผู้ได้รับมอบหมาย</p>
<p>๘.</p>	<p>คณะกรรมการดำเนินการสืบสวนพยานเอกสารพยานบุคคล รวมทั้งวัตถุพยาน (ถ้ามี)</p>	 <p>สืบสวนแสวงหาข้อเท็จจริงจาก พยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ไม่เกิน ๓๐ วัน (กรณีซับซ้อนหรือมีพยานหลักฐานจำนวนมากให้ขอขยายระยะเวลา)</p>	<p>คณะกรรมการสืบสวน</p>
<p>๙.</p>	<p>คณะกรรมการสืบสวนร่วมกันพิจารณาพยานหลักฐานที่ได้มาจากการสืบสวนวิเคราะห์ประเด็นตามที่มีผู้กล่าวหา ซึ่งนำหนักพยานหลักฐานว่าฝ่ายผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา ฝ่ายใดมีความน่าเชื่อถือมากกว่ากัน</p>	 <p>คณะกรรมการสืบสวนประชุม เพื่อพิจารณา</p>	<p>๓-๕ วัน นับแต่วันครบกำหนด</p>	<p>คณะกรรมการสืบสวน</p>
<p>๑๐.</p>	<p>จัดทำรายงานการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนพิจารณา สั่งการ</p> <ul style="list-style-type: none"> -กรณีไม่มีมูลตามที่กล่าวหา เสนอสั่งให้ยุติเรื่อง -กรณีมีมูลตามที่กล่าวหา เสนอสั่งให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป 	 <p>รายงานการสืบสวนตามที่ คณะกรรมการสืบสวนลงมติ</p> <p>ไม่มีมูล</p> <p>มีมูล</p> <p>ยุติเรื่อง</p> <p>ดำเนินการทางวินัย</p>	<p>๑ วัน</p>	<p>นิติกรผู้ได้รับมอบหมาย</p>

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

๑. เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัด กรมอนามัยผู้ใดกระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรายงานตามลำดับชั้นให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ทราบ

๒. ผู้อำนวยการกอง การเจ้าหน้าที่ มอบหมายเรื่องกล่าวหาดังกล่าวไปยังกลุ่ม กฎหมายและวินัย ซึ่งหัวหน้ากลุ่มกฎหมายและวินัย จะมอบหมายให้นิติกรในกลุ่มงานเป็นเจ้าของเรื่อง

๓. นิติกร พิจารณาดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้โดยเร็ว

๓.๑ พิจารณากลับกรองว่าเรื่องร้องเรียนกล่าวหาให้ดำเนินการทางวินัยอยู่ในอำนาจของอธิบดีกรมอนามัยหรือไม่ หากไม่อยู่ในอำนาจจะต้องดำเนินการส่งเรื่องดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจพิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไป

๓.๒ พิจารณากลับกรองแล้วอยู่ในอำนาจของอธิบดีกรมอนามัย ดำเนินการดังนี้

๑) พิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

๒) ดำเนินการสืบสวนหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวน และพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ในการนี้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ อาจสืบสวนเองหรือให้ข้าราชการพลเรือนสามัญหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการสืบสวนแล้วรายงานเพื่อพิจารณาก็ได้

๓) กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย หรือเป็นกรณีที่มีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วและเห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยให้ดำเนินการ ดังนี้

๓.๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๓ แห่งกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

– ดำเนินการโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวน

– ดำเนินการตั้งผู้สืบสวน

– ดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๓.๒) กรณีพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการต่อไปตามหมวด ๔ แห่งกฎ ก.พ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๓.๓) กรณีพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ยุติเรื่อง

๔. นิติกรผู้รับผิดชอบ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องเรียนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ